

ריחן סאנסט מאת אסף גורדון

לבנון, מוצב ריחן, חורף '99. פסגות נישאות מעל נחלים, ערפל סמיך מתפוגג בין הכרמים. בפנים, בין קירות הבטון של המובלעת הצפונית ביותר של צה"ל ברצועת הבטחון, חיים אנשים צעירים, כמעט ילדים: שאול הקצין המצטיין, אדם הסמל המופרע, תומר החובש הלא מתפקד, קובי המ"פ שהגיע מהגדודים, ניב הדוגמן, נדב המת, סודרי המתנחל שהוריד את הכיפה ושאר החיילים בפלוגה. כולם יחד מנסים לשרוד את הקו במלחמה נעלמת ונטולת גיבורים, שיום אחד התפוגגה כמו הערפל על ההר, נדחקה אל שולי ההיסטוריה שלנו מפני המלחמות שבאו לפניה ואחריה.

ישראל, תל אביב, עכשיו. חופים צהובים וחמים. גלים. שקיעות צובעות את האופק. שאול הוא מדריך גלישה שזוף ושקט שעולמו מתנהל בין דירה שכורה למחסן גלשנים בחוף המערבי ביפו. הוא חי בבועה, מנותק, ובטוח שהניח מזמן את לבנון ואת חבריו מאחור. פגישה לא צפויה חושפת שריטות ישנות, צלקות שלא הגלידו, פצעים פעורים. העבר מתנפל עליו בלי הכנה מוקדמת, פורע חשבונות פתוחים שלא נסגרו מעולם.

ריחן סאנסט, ספרו הראשון של הבמאי והמפיק אסף גורדון ("תא גורדין", "איש חשוב מאוד", "אופוריה" ועוד), הוא רומן שכולו עוצמה גולמית, העוסק במחירים שאנו נדרשים לשלם על הדחקת הכאב. כמו זיכרון הוא נע בין העבר וההווה, בין החיים והמוות ובין קולות המלחמה לדממת הים. **ריחן סאנסט** הוא ניסיון כואב וכובש לפרק את מוקשי האתמול שנראה לפרקים כאילו לא היה מעולם, ולפרקים, כאילו עודנו מלווה את חיינו כאן בכל אשר נלך.

ריחן סאנסט אסף גורדון

